

Uyut Beni Gözünün Evinde Sükûn İçinde Zehirleyerek

— ılıkyâğmurla · 14 Aralık 2010

Âsi serçem,
örselenmiş yeniden dizlerimin derileri
yaralarım gizlediğim özlemim açığa çıktı
yağmurumun gözlerindeki yaşı gördün
sevdam hırpalanmış
yorgun...
çürüyorum...görmüyor musun..?
kâğıttan hayâller yaşıyor akşamın begonya kokularında
hadi,çak çakmağını
tutuştur bir ucu sökülmeğe başlamış sevgimi
tütsüsünde raks et,Zennûbe edâsında
kahkahalarını sal gecenin çiğ düşmüş yüreciklerine
hisset ezilen,
kırılan kemiklerimin çıtırtılarını Puhu kuşunun gagasında
ve umursama, papirüse şerh düşülen, Senli hayallerimi
bir lâhza nefes gibi sal beni yüreğinden,
mavilerini yumarak kirpiklerinde...
uyut beni gözünün evinde sükûn içinde zehirleyerek
kavur rüyâlarımı ateşin dudaklarında
çığlıklarımı hüzne prangala uçurumlarımda
bak,
varla yok arasında yalnızlığımın ayak sesleri
ben düştüğüm kaldırıma yadırgı
dudaklarım mavi saflığa susuz
asılı kaldım sessizliğe
hoşça kal
sende ölmeye gidiyorum
sevilirken unutulmuş insan sessiz sedâsız
hadi,
uyut beni gözünün evinde sükûn içinde zehirleyerek
şimdi zemheride yanmak,
şimdi mavinin ruhuna tutunmak
.....vakti...